IOSEPHUS FLAVIUS
Admont (?), um 1138/1165
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25967
Copyright: Admont, Benediktinerstift

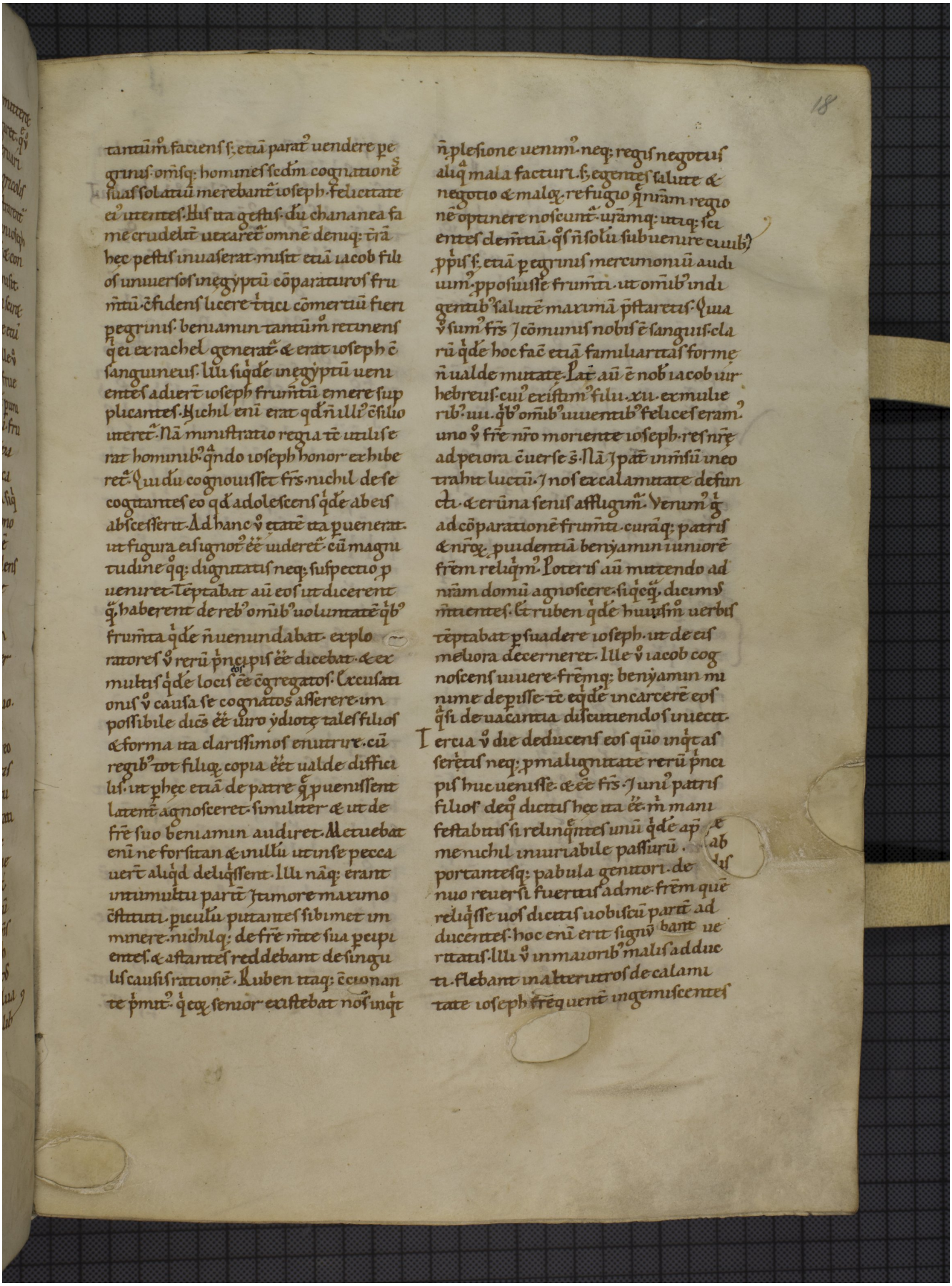

18

tantum̃ faciens s. etiã parat uendere pe
grinus. omisq; homines sedm cognationẽ
suas solatiũ merebant ioseph felicitate
eã utentes. His ita gestis. dũ chananea fa
me crudeliter uexaretur omnẽ denuq; tra
hec pestis inuaserat. misit etiã iacob fili
os uniuersos in egyptũ cõparaturos fru
mentũ. ẽ fidens licere tuti cõmertiũ fieri
pegrinis. beniamin tantũm retinens
qui ex rachel generat. & erat ioseph ẽ
sanguineus. Illi siqdẽ in egyptũ ueni
entes adierẽt ioseph frumẽtũ emere sup
plicantes. Nichil enim erat qd ñ illi ẽ filio
uteret. Nã ministratio regia tẽ utilise
rat hominib qndo ioseph honor exhibe
ret. Qui dũ cognouisset frs. nichil de se
cogitantes eo qd adolescens qdẽ abes
abscesserat. Ad hanc ẽ etatẽ ita puenerat.
ut figura eis signor ẽẽ uideret. cũ magni
tudine qq; dignitatis neq; suspectio p
uenire tẽptabat aũ eos ut dicerent
q; haberent de reb omib uoluntatẽ qb
frumẽta qdẽ ñ uenundabat. explo
ratores ẽ rerũ pncipis ẽẽ dicebat. & ex
multis qdẽ locis ẽẽ cõgregatos. Excusati
onis ẽ causa se cognatos asserere. im
possibile dicẽs ẽẽ uiro ydiote tales filios
& forma ita clarissimos enutrire. cũ
regib tot filiq; copia ẽẽt ualde diffici
lis. ut phec etiã de patre q puenissent
latentẽ agnosceret. similiter & ut de
frẽ suo beniamin audiret. Metuebat
enim ne forsitan & illi ut ipse pecca
uerẽt aliqd deliquissent. Illi nãq; erant
uniumultu partũ. Iamore maximo
cõstituti. piculũ putantes sibimet im
minere. nichilq; de frẽ mitte sua peipi
entes. & astantes reddebant de singu
lis causis rationẽ. Ruben itaq; cõsonan
te pmit. qeq; senior existebat nos inqit
ñ plesione uenimus. neq; regis negotius
aliq mala facturi s. egentes salutẽ &
negotio & malo refugio q nrãm regio
nẽ optinere noscunt. urãmq; utiq; sci
entes dementiã. qs ñ solũ subuenire omib
ppis s. etiã pegrinis mercimoniũ audi
uum. pposuisse frumẽti. ut omib indi
gentib salutẽ maximã pstaretur. Qua
ẽ sum frs. Iõmunis nobis ẽ sanguis. cla
rũ qdẽ hoc facẽ etiã familiarittas formẽ
ñ ualde mutatẽ. Pater aũ ẽ nob iacob uir
hebreus. cui eristum filii. xii. ex mulie
rib. iii. qb omib iuuentib felices eram.
uno ẽ frẽ nro moriente ioseph. res nrẽ
ad peiora cuerse s. Nã. Ipse pater in mis̃ũ ine o
trahit luctũ. Inos ex calamitate defun
cti. & erũna senis afflugim̃. Venum q
ad cõparationẽ frumẽti. curãq; patris
& nrõq; puidentiã beniamin iuniorẽ
frẽm reliqm. Poteris aũ mittendo ad
nrãm domũ agnoscere. siqeq; dicimus
mittentes. Et ruben qdẽ huiusm uerbis
tẽptabat psuadere ioseph. ut de eis
meliora decerneret. Ille ẽ iacob cog
noscens uiuere frẽmq; beniamin mi
nime depisse tẽ eqdẽ incarcerẽ eos
qsi de uacantia discutiendos iuberet.
Tercia ẽ die deducens eos quo inqit as
seritis neq; pmalignitate rerũ pnci
pis huc uenisse. & ẽẽ frs. Iuni patris
filios deq dictis hec ita ẽẽ m̃ mani
festabitis si relinqntes unũ qdẽ ap
menichil inuriabile passiurũ.
portantesq; pabula genitori de
nuo reuersi fueritis ad me. frẽm quẽ
reliqsse uos dicitis uobiscũ partẽ ad
ducentes. hoc enim erit signũ bant ue
ritatis. Illi ẽ in maiorib malis addue
ti. flebant in alterutros de calami
tate ioseph frequentẽ ingemiscentes